

Танчо Гьошев от Брацигово, за Михаил Радулов от Голямо Белово и други<sup>21</sup>.

Темата за зверското потушаване на Априлското въстание, за клането в Батак е основна във всички броеве на вестника от този период. Много статии и бележки са посветени на това събитие и паметта за него. Публикувано е писмото на военния кореспондент на в. „Дейли нюз“ Макгахан „Батак -долината на смъртта и хората без сълзи“. Публикуван е и рапортът на Скайлер - председател на Европейската анкетна комисия, посетила Батак на 20 юли 1876 г. Четем сведения за усилията на М. Кусевич да се изясни пред обществеността в Лондон, Цариград и други градове истината за зверското потушаване на Априлското въстание в Батак. Публикувани са статии и за въстанието в Брацигово и Дряново, както и бележки за тържествата по случай честването на 30-годишнината от Априлското въстание в Батак и освещаването на знамето на поборниците - опълченци, където речи държат Д. Кремъков и Ангел Попо<sup>22</sup>.

Във всеки брой на първа страница е поместен апелът към целия български народ за набиране на помощи за „воздигане на художествен паметник в Батак, на загиналите герои за свободата, на която сега всички се радват“. Открита е публична подписка, в която се отбелязва името на дарителя и дарената сума. Видно е, че средства се изпращат от цяла България. А дарителите са от различни слоеве на българското общество.

Следвайки своята цел, да „бранят интересите на останалите живи поборници и опълченци, забравени от правителството и закона“, още в първите броеве се появяват статиите: „Престъпна подигравка с тружениците“<sup>23</sup>, „Конгресът на поборниците“<sup>24</sup>, „В защита на правдата“<sup>25</sup>, с които баташките поборници правят предложение до княза и правителството „да се признаят всички участници в Априлското въстание и възнаградят за техните заслуги“. Застъпват се за своите другари - поборниците от Стрелча, Перушица и други градове, взели най-дейно участие в освободителното дело.

Интересна е рубриката „Хроника“ вероятно списвана от редакторите Д. Я. Кремъков и Г. Ангелов. По-голяма част от хрониките са на исторически и културни теми. Тук четем за преданията на старите батачани, че Страхил воевода е роден в Батак, четата му шетала в околностите, след смъртта му е погребан в старите баташки гробища<sup>26</sup>; за подарените от Драган Манчов и Христо Г. Данов на дружествения клуб в Батак исторически книги и големи картини с ликовете на дейците на нашето политическо и духовно развитие<sup>27</sup>; за портрета на Трендафил Керелов, рисуван от Станислав Доспевски през 1876 г. - предлагат на музея в София да закупи картината „от известно на тях частно лице“<sup>28</sup>; за уреждането на читалня в